

Nr 78.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 10 februari 1931 avslutad konvention angående indrivning av underhållsbidrag, m. m.; given Stockholms slott den 13 februari 1931.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 10 februari 1931 avslutad konvention angående indrivning av underhållsbidrag, vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av nämnda konvention dels, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

N. Gärde.

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige angaaende inddrivelse af Underholdsbidrag.

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island, Republiken Finlands Præsident, Hans Majestæt Kongen af Norge og Hans Majestæt Kongen af Sverige, hvilke er kommet overens om at afslutte en Konvention angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag, har udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Oslo Markus Andreas Oldenburg;

Republiken Finlands Præsident:

Republikens overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Oslo Rolf Thesleff;

Hans Majestæt Kongen af Norge:

Utenriksråd (Direktør) August Wilhelm Stjernstedt Esmarch;

Hans Majestæt Kongen af Sverige;

Suomen, Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen sopimus elatusavun perimisestä pakkoitoimin.

Sopimus.

Suomen Tasavallan Presidentti, Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas, Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Norjan Kuningas ja Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas, jotka ovat päättäneet tehdä sopimuksen elatusavun perimisestä pakkotoimin, ovat valtuutetuikseen määränneet:

Suomen Tasavallan Presidentti:

Tasavallan Oslossa olevan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin Rolf Thesleff'in;

Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas:

Oslossa olevan erikoislähettiläänsä ja täysivaltaisen ministerinsä Markus Andreas Oldenburg'in;

Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Norjan Kuningas:

Ulkoasiainneuvos (Kansliapäällikkö) August Wilhelm Stjernstedt Esmarch'in;

Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Konvention mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige angående inddrivning av underhållsbidrag.

Konvention.

Republiken Finlands President, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Hans Majestät Konungen av Norge och Hans Majestät Konungen av Sverige, vilka överenskommit att sluta en konvention angående inddrivning av underhållsbidrag, hava till sina fullmäktige utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire i Oslo Rolf Thesleff;

Hans Majestät Konungen av Danmark och Island:

Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire i Oslo Markus Andreas Oldenburg;

Hans Majestät Konungen av Norge:

Utenriksråd (Kanslichef) August Wilhelm Stjernstedt Esmarch;

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga.

Samningur.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, Forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning um innheimtu meðlaga, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur: Sendiherra sinn í Osló, Markus Andreas Oldenburg;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Sendiherra lýðveldisins í Osló, Rolf Thesleff;

Hans hátign konungur Noregs:

Utanríkisráð August Wilhelm Stjernstedt Es-march;

Hans hátign konungur Svíþjóðar:

Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående imdrivning av underholdsbidrag.

Konvensjon.

Hans Majestet Norges Konge, Hans Majestet Kongen av Danmark og Island, Republikken Finnlands President og Hans Majestet Kongen av Sverige, som er kommet overens om å avslutte en konvensjon angående inndrivning av underholdsbidrag, har til sine befullmektigede opnevnt:

Hans Majestet Norges Konge: Utenriksråd August Wilhelm Stjernstedt Es-march;

Hans Majestet Kongen av Danmark og Island:

Sin overordentlige sendemann og befullmektigede minister i Oslo Markus Andreas Oldenburg;

Republikken Finnlands President:

Republikkens overordentlige sendemann og befullmektigede minister i Oslo Rolf Thesleff;

Hans Majestet Kongen av Sverige:

Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående indrivning av underhållsbidrag.

Konvention.

Hans Majestät Konungen av Sverige, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Republiken Finlands President och Hans Majestät Konungen av Norge, vilka överenskommit att sluta en konvention angående indrivning av underhållsbidrag, hava till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipontiaire i Oslo Torvald Magnusson Höjer;

Hans Majestät Konungen av Danmark och Island:

Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipontiaire i Oslo Markus Andreas Oldenburg;

Republiken Finlands President:

Republikens Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipontiaire i Oslo Rolf Thesleff;

Hans Majestät Konungen av Norge:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Oslo Torvald Magnusson Höjer;

hvilke, behørigt befuldmægtigede, er kommet overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Retskraftig Dom, administrativ Beslutning eller skriftlig Vedtagelse, hvorefter det i en af de kontraherende Stater paa hviler en Person at udrede Underholdsbidrag til Ægtefælle, tidligere Ægtefælle, Ægtebarn, Stedbarn, Adoptivbarn, Barn udenfor Ægteskab eller et saadant Barns Moder, og som kan fuldbyrdes i denne Stat, skal paa Begæring umiddelbart fuldbyrdes i enhver af de andre Stater. Det samme gælder en i Finland eller Sverige af Retten, Dommeren eller Overrekssekutor truffen Beslutning som kan fuldbyrdes efter Reglene om retskraftige Domme.

Fuldbyrdelse kan dog ikke kræves i Strid med Dom eller Beslutning, som i den Stat, hvor Fuldbyrkelse søges, har fastsat Bidraget til et lavere Beløb eller afgjort, at Underholdspligt ikke foreligger.

Fuldbyrdelse kan heller ikke kræves, naar Underholdspligten overfor et Barn udenfor Ægteskab eller overfor et saadant Barns Moder er fastsat ved Dom eller Forelæg i en Stat, hvor den bidragspligtige ikke havde Stats-

Oslossa olevan erikoislahettiläänsä ja täysivaltaisen ministerinsä Torvald Magnusson Höjer'in;

jotka siihen asianmukaisesti valtuutettuina ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla.

Lainvoimainen tuomio, hallinnollisen viranomaisen päätös tai kirjallinen sitoumus, jossa joku josakin sopimusvaltiossa on velvoitettu tai sitoutunut antamaan elatusapua puolisolalle, entiselle puolisolalle, aviolapselle, lapsipuolelle, ottolapselle, avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle tai sellaisen lapsen äidille ja joka on siinä valtiossa täytäntöönpantavissa, on pyynnöstä välittömästi pantava täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa. Sama olkoon laki sellaisesta oikeuden, tuomarin tai ulosotonhaltijan Suomessa tai Ruotsissa antamasta päätöksestä, joka lainvoimaisen tuomion tavoin voidaan panna täytäntöön.

Jos siinä valtiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan, on tuomiossa tai päätöksessä määrätty pienempi elatusapu tai todettu, että elatusvelvollisuutta ei ole, ei tässä valtiossa voida tämän vastaisesti vaatia täytäntöönpanoa.

Jos velvollisuus antaa elatusapua avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle tai sellaisen lapsen äidille on tuomiolla tai ennakkomääräyksellä vahvistettu sellaisessa valtiossa, jossa elatusvelvollisella ei ollut kansalaisoi-

Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire i Oslo Torvald Magnusson Höjer;

vilka, därtill behørigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i en av de fördragsslutande staterna någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och varå verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran omedelbart verkställas i annan fördragsslutande stat. Det samma skall gälla sådant i Finland eller Sverige av rätten, domaren eller överrekssekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom.

Är genom dom eller beslut i den stat, där verkställighet sökes, bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras i den staten.

Är skyldigheten att utgiva bidrag till barn utom äktenskap eller till sådant barns moder genom dom eller föreläggande fastställt i stat, där den bidragspliktige icke hade medborgarskap eller hemvist, kan verkställig-

Sendiherra sinn í Osló,
Torvald Magnusson
Höjer;

sem, með gildu umboði,
hafa komið sér saman
um eftirfarandi greinar:

1. grein.

Aðfararhæfum dómi, úrskurði umboðsvalds eða skriflegu samkomulagi, sem í einhverju sanningsríkjanna leggur einhverjum á herðar að greiða meðlag til maka sins, fyrverandi maka, skilgetins barns, stjúpbarns, kjörbarns, óskilgetins barns eða móður óskilgetins barns, og sé fullnæging heimil í því ríki, skal, sé þess farið á leit, fullnægt í hverju hinna ríkjanna, án þess að frekara komi til. Sama er um ákvörðun, sem í Finnlandi eða Svíðjóð er gerð af rétti, dómara eða *överexekutor* og fullnægja má eftir reglunum um aðfararhæfa dóma.

Fullnægju verður þó ekki krafist gegn dómi eða úrskurði, sem í því ríki, þar sem fullnægju er leitað, hefir ákveðið lægra meðlag eða að engin meðlagsskylda sé fyrir hendi.

Fullnægju verður heldur ekki krafist, ef meðlagsskyldan gagnvart óskilgetnu barni eða móður óskilgetins barns er ákveðin með dómi eða úrskurði í ríki, þar sem meðlagsskyldur átti ekki ríkisborgararétt eða hei-

Sin overordentlige sendemann og befullmektigede minister i Oslo Torvald Magnusson Höjer;

hvilke, behørig befullmektigede er kommet overens om følgende artikler:

Artikel 1.

Rettskraftig dom, administrativ beslutning eller skriftlig vedtagelse, hvorefter det i en av de kontraherende stater påhviler nogen å utrede underholdsbidrag til ektefelle, tidligere ektefelle, ektebarn, stedbarn, adoptivbarn, barn utenfor ekteskap eller et sådant barns mor, og som kan fullbyrdes i denne stat, skal på begjæring umiddelbart fullbyrdes i enhver av de andre stater. Det samme gjelder en i Finland eller Sverige av retten, dommeren eller overeksekutor avgitt beslutning som kan fullbyrdes efter reglene for rettskraftige dommer.

Fullbyrdelse kan dog ikke kreves i strid med en dom eller beslutning som, i den stat hvor fullbyrdelse søkes, har fastsatt bidraget til et lavere beløp eller avgjort at bidragsplikt ikke foreligger.

Fullbyrdelse kan heller ikke kreves, når underholdsplikten overfor et barn utenfor ekteskap eller overfor et sådant barns mor er fastsatt ved dom eller forelegg i en stat, hvor den bidragspliktige ikke hadde statsborger-

Utenriksråd (Kabinettssekretæren) August Wilhelm Stjernstedt Es-march;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar.

Artikel 1.

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i en av de fördragsslutande staterna någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och vara verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran omedelbart verkställas i annan fördragsslutande stat. Detsamma skall gälla sådant i Sverige eller Finland av rätten, domaren eller överexekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom.

Är genom dom eller beslut i den stat, där verkställighet sökes, bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras i den staten.

Är skyldigheten att utgiva bidrag till barn utom äktenskap eller till sådant barns moder genom dom eller föreläggande fastställd i stat, där den bidragspliktige icke hade medborgarskap eller hemvist, kan verkställig-

borgerret eller Bopæl, medmindre han har givet Møde under Sagen, eller Stævningen eller Forelægget i behørig Tid er kommet til hans Kundskab, medens han opholdt sig i Staten.

Artikel 2.

Begæring om Fuldbyrkelse afsendes og modtages:

i Danmark af vedkommende Ministerium eller af en Overøvrighed;

i Finland af Udenrigsministeriet;

i Island af Justitsministeriet;

i Norge af vedkommende Departement;

i Sverige af Udenrigsdepartementets Retsafdeling eller af en Lensstyrelse.

Begæringen skal være ledsaget af Bevidnelse fra den afsendende Myndighed om, at Dommen, Beslutningen eller Vedtagelsen opfylder de i Artikel 1 første og tredje Stykke fastsatte Vilkaar for Fuldbyrkelse.

Skriftstykker, som er affattet paa Finsk eller Islandsk, skal være ledsaget af bekræftet Oversættelse i fornøden Udstrækning til Dansk, Norsk eller Svensk.

Artikel 3.

Fuldbyrnelsen iværksettes i hver Stat efter der gældende Lov, men kan, forsaavidt angaar skriftlige Vedtagelser, som ikke er godkendt af Domstol eller administrativ

keutta tai kotipaikkaa, ei täytäntöönpanoa voida vaatia, ellei hän ole ollut saapuvilla oikeudenkäynnissä tahi oleskellessaan maassa ole oikeassa ajassa saanut tietoa haasteesta tai ennakkomääräyksestä.

2 artikla.

Täytäntöönpanoa tämän sopimuksen mukaan pyytää ja pyynnön ottaa vastaan:

Tanskassa asianomaisen ministeriö, maaherra tai Kööpenhaminan yli-presidentti;

Suomessa ulkoasiainministeriö;

Islannissa oikeusministeriö;

Norjassa asianomainen ministeriö; sekä

Ruotsissa ulkoasiainministeriön oikeudellinen osasto tai asianomainen lääninhallitus.

Sen viranomaisen, joka pyytää täytäntöönpanoa, on liitettävä pyyntöön todistus siitä, että tuomio, päätös tai sitoumus täyttää 1 artiklan ensimmäisessä ja kolmannessa kappaleessa täytäntöönpanoa varten määrätty ehdot.

Asiakirjaan, joka on suomen- tai islanninkielinen, tulee olla tarpeellisilta osin liitettynä oikeaksi todistettu käännös tanskan-, norjan- tai ruotsinkielelle.

3 artikla.

Täytäntöönpano tapahtuu jokaisessa valtiossa siellä voimassa olevan lain mukaan, mutta se voidaan, mikäli on kysymys kirjallisesta sitoumuksesta, joka ei ole tuo-

het ej påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock, medan han uppehöll sig i landet, i behørig tid erhållit kännedom om stämningen eller föreläggandet.

Artikel 2.

Framställning om erhållande av verkställighet göres och mottages:

i Danmark av vederbörande ministerium eller av amtman eller överpresidenten i Köpenhamn;

i Finland av ministeriet för utrikesärendena;

i Island av justitieministeriet;

i Norge av vederbörande departement; samt

i Sverige av utrikesdepartementets rättsavdelning eller av länsstyrelse.

Den myndighet, som gör framställningen, skall därvid foga bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller de i artikel 1 första och tredje styckena för verkställighet stadgade villkor.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 3.

Verkställigheten sker i varje stat enligt där gällande lag men kan, där fråga är om skriftlig förbindelse, som ej är fastställd av domstol eller administrativ myndighet,

milisfang, nema því aðeins, að hann hafi mætt í málinu, eða stefnan eða úrskurðurinn hafi í tæka tíð orðið honum kunn, meðan hann dvaldi í ríkinu.

2. grein.

Beiðni um fullnægju er send frá og móttekin af:

Danmörku hlutaðeigandi stjórnardeild eða yfirstjórnarvaldi:

- í Finnlandi utanríkisráðuneytinu;
- í Íslandi dómsmálaráðuneytinu;
- í Noregi hlutaðeigandi stjórnardeild;
- í Svíþjóð réttardeild utanríkismálaráðuneytisins eða fylkisstjórn.

Beiðninni skal fylgja vottorð þess yfirvalds, er hana sendir, um að dómurinn, úrskurðurinn, eða samkomulagið uppfylli skilyrði 1. greinar, fyrsty og þriðju málsgreinar, fyrir fullnægju.

Með skjölum, sem skráð eru á finsku eða íslensku, skal fylgja staðfest þýðing, svo fullnægjandi sé, á dönsku, norsku eða sænsku.

3. grein.

Fullnægjugerðin framkvæmist í hverju ríki samkvæmt þar gildandi lögum, en getur, að því er snertir skriflegt samkomulag, sem ekki er samþykkt af dómstólum

rett eller bopel, medmindre han har avgitt møte under saken eller i rett tid har fått kunnskap om stevningen eller forelegget, mens han opholdt sig i landet.

Artikkel 2.

Begjæring om fullbyrdelse avsendes og mottas:

i Danmark av vedkommende ministerium eller overøvrighet;

- i Finland av utenriksministeriet;
- i Island av justitsministeriet;
- i Norge av vedkommede departement;
- i Sverige av utenriksdepartementets rettsavdeling eller vedkommede lensstyrelse.

Begjæringen skal være ledsaget av bevidnelse fra den avsendende myndighet om at dommen, beslutningen eller vedtagelsen opfyller vilkårene for fullbyrdelse efter artikkel 1 første og tredje ledd.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse i fornøden utstrekning til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 3.

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat efter der gjeldende lov, men kan, forsåvidt der handles om skriftlige vedtagelser som ikke er godkjent av en domstol eller administra-

het ej påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock, medan han uppehöll sig i landet, i behörig tid erhållit kännedom om stämningen eller föreläggandet.

Artikel 2.

Framställning om erhållande av verkställighet göres och mottages:

i Danmark av vederbörande ministerium eller av overøvrighed;

- i Finland av ministeriet för utrikesärendena;
- i Island av justitsministeriet;
- i Norge av vederbörande departement; samt
- i Sverige av utrikesdepartementets rättsavdelning eller av länsstyrelse.

Den myndighet, som gör framställningen, skall därvid foga bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller de i artikel 1 första och tredje styckena för verkställighet stadgade villkor.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 3.

Verkställigheten sker i varje stat enligt dærgällande lag men kan, där fråga är om skriftlig förbindelse, som ej är fastställd av domstol eller administrativ myndighet, begränsas

Myndighed, indskrænkes til Indeholdelse i Løn, eller hvad der i saa Henseende sidestilles hermed.

Fuldbyrdelsen foregaar uden Udgift for den bidragsberettigede, medmindre den iværksættes efter Reglerne om Tvangsfuldbyrdelse i fast Ejendom.

De indkomne Beløb oversendes til den Myndighed, som har begæret Fuldbyrdelsen.

Artikel 4.

Bestemmelserne om Underholdsbidrag omfatter ogsaa Bidrag til Udgifter ved Barselfærd samt til Udgifter ved et Barns yderligere Uddannelse eller ved dets Daab, Konfirmation, Sygdom og Begravelse.

Artikel 5.

Erstatning for Sagsomkostninger, som er paalagt den bidragspligtige i Anledning af Afgørelsen om Bidragspligt, kan indrives efter Reglerne i denne Konvention.

Artikel 6.

Denne Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne udveksles i Oslo, saa snart ske kan.

Konventionen træder i Kraft den 1. Januar eller den 1. Juli, som følger efter Udvekslingen af Ratifikationerne.

Enhver af Staterne kan i Forhold til hver af de

mioistuimen tai hallinnollisen viranomaisen vahvistama, rajoittaa palkan tai muun pidätykseen, mikä puheenaolevassa suhteessa on siihen verrattava.

Täytäntöönpano suoritetaan tuottamatta menoja elatusapuun oikeutulle henkilölle, ellei se ole tapahtuva siinä järjestyksessä, joka on voimassa kiinteän omaisuuden osalta.

Kertynyt rahamäärä lähetetään sille viranomaiselle, joka on pyytänyt täytäntöönpanoa.

4 artikla.

Elatusapua koskevat määräykset tarkoittavat myöskin synnytys- ja lapsivuodekustannuksia sekä lapsen erityistä kehittämistä varten suoritettavaa avustusta, niin myös avustusta kaste-, kasteenliitonuudistus-, sairaus- ja hautauskustannuksiin.

5 artikla.

Kulujen korvaus, jota elatusvelvollinen on velvoitettu suorittamaan elatuskysymyksen tutkimisen johdosta, voidaan periä tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

6 artikla.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat vaihdettava Oslossa niin pian kuin tämä voi tapahtua.

Sopimus tulee voimaan ratifioimiskirjain vaihtamista lähinnä seuraavan tammi- tai heinäkuun 1 päivänä.

Jokainen sopimusvaltio voi jokaisen muun sopi-

begränsas till införsel i avlöning eller vad därmed i förevarande hänseende är likställt.

Verkställigheten försigår utan utgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning, som gäller, beträffande fast egendom.

Influtet belopp översändes till den myndighet, som gjort framställningen.

Artikel 4.

Bestämmelserna om underhållsbidrag avse jämväl bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, som ock för dess dop, konfirmation, sjukdom och begravning.

Artikel 5.

Kostnadsersättning som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning kan indrivas enligt reglerna i denna konvention.

Artikel 6.

Denna konvention skall ratificeras och ratifikationer skola utväxlas i Oslo så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det ratifikationerna utväxlats.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av

eða framkvæmdarvaldinu, orðið takmörkuð við, að haldið sé aftur af launum eða öðru því líku.

Fullnægjgerðin framkvæmist án kostnaðar fyrir meðlagsrétthafa, nema því aðeins að hún sé framin eftir reglunum um aðför í fasteign.

Innkrafin meðlög skulu send því yfirvaldi, sem hefir beiðst fullnægjgerðarinnar.

4. grein.

Ákvæðin um meðlög ná einnig til meðgjafa vegna barnsfara og til kostnaðar við mentun barns, eða við skírn þess, fermingu, veikindi eða greftrun.

5. grein.

Málskostnað, sem meðlagsskyldum er gert að greiða vegna ákvörðunar um meðlagsskyldu, má innheimta samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

6. grein.

Samning þennan ber að fullgilda og fullgildingarskjölin skulu afhent í Osló eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstkomandi eftir afhendingu fullgildingarskjálanna.

Sérhvert ríkjanna getur gagnvart hverju

tiv myndighet, innskrenkes til avholdelse i lønn eller fordring som i denne henseende er likestillet med lønn.

Fullbyrdelsen foregår uten utgift for den bidragsberettigede, medmindre den iverksettes efter reglene for tvangsfullbyrdelse i fast eiendom.

De inkomne beløp oversendes til den myndighet som har begjært fullbyrdelsen.

Artikkel 4.

Bestemmelsene om underholdsbidrag omfatter også bidrag til utgifter ved fødsel og barselleie og til utgifter ved et barns utdanning eller ved dets dåp, konfirmasjon, sykdom og begravelse.

Artikkel 5.

Erstatning for saksomkostninger som er pålagt den bidragspliktige i anledning av avgjørelsen om bidragsplikten, kan innføres efter reglene i denne konvensjon.

Artikkel 6.

Denne konvensjon skal ratificeres, og ratifikasjonene skal utveksles i Oslo så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft den 1. januar eller den 1. juli som følger efter utvekslingen av ratifikasjonene.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de

till inførsel i avlønning eller vad därmed i förevarande hänseende är likställt.

Verkställigheten försigår utan utgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning, som gäller beträffande fast egendom.

Influtet belopp översändes till den myndighet, som gjort framställningen.

Artikel 4.

Bestämmelserna om underhållsbidrag avse jämväl bidrag till förlösnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom och begravning.

Artikel 5.

Kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivas enligt reglerna i denna konvention.

Artikel 6.

Denna konvention skall ratificeras och ratifikationerna skola utväxlas i Oslo så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1. januari eller den 1. juli, som infaller näst efter det ratifikationerna utväxlats.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av

andre opsige Konventionen med en Frist af seks Maaneder til Ophør en 1. Januar eller 1. Juli.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i Oslo i et Eksemplar paa hvert af følgende Sprog: Dansk, Finsk, Islandsk, Norsk og Svensk, og for det Svenske Sprogs vedkommende i to Tekster, en for Finland og en for Sverige.

Oslo, den 10 Februar 1931.

A. OLDENBURG.
(L. S.)

musvaltion suhteen sanoa irti sopimuksen, joka silloin lakkaa olemasta voimassa sen tammi- tai heinäkuun 1 päivän alusta lukien, joka lähinnä seuraava kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun irtisanominen tapahtui.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Allekirjoitettu Oslossa yhtenä suomen-, tanskan-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, ruotsinkielisen tekstin käsittäessä kaksi eri tekstiä, toisen Suomea ja toisen Ruotsia varten.

Oslossa, 10 päivänä helmikuuta 1931.

ROLF THESLEFF.
(L. S.)

de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter sex månader, sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Oslo, i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige.

Oslo, den 10 februari 1931.

hinna sagt samningnum upp með sex mánaða fyrirvara, þannig, að hann hætti að gilda 1. janúar eða 1 júlí.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

Gert í Osló í einu eintaki á íslensku, dönsku, finsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og öðrum fyrir Svíþjóð.

Osló, þann 10 febrúar 1931.

Í umboði Íslands.

A. OLDENBURG.
(L. S.)

andri sí og konvensjónen með en frist av seks máne-der til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

Til bekræftelse herav har de respektive befullmægtige undertegnet nærværende konvensjon og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo i ett eksemplar på hvert av følgende sprog: norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, og for det svenske sprogs vedkommende i to tekster, en for Finnland og en for Sverige.

Oslo, den 10 februar 1931.

AUG. ESMARCH.
(L. S.)

de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter sex månader, sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmægtige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Oslo, i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Sverige och en för Finland.

Oslo, den 10 februari 1931.

Under förbehåll av ratifikation av Hans Majestät Konungen av Sverige med Riksdagens samtycke.

TORVALD HÖJER.
(L. S.)

Förslag

till

Lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Härigenom förordnas, att vid tillämpning här i riket av den mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 10 februari 1931 avslutade konventionen angående indrivning av underhållsbidrag följande skall lända till efterrättelse:

1 §.

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i Danmark, Finland, Island eller Norge någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn, skall på begäran omedelbart verkställas här i riket efter vad nedan sägs.

Är genom dom eller beslut här i riket bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras.

2 §.

Framställning om erhållande av verkställighet göres hos utrikesdepartementets rättsavdelning eller hos länsstyrelsen,

om bidraget fastställts i Danmark, av vederbörande ministerium eller ock av amtman eller överpresidenten i Köpenhamn;

om bidraget fastställts i Finland, av ministeriet för utrikesärendena;

om bidraget fastställts i Island, av justitieministeriet; samt

om bidraget fastställts i Norge, av vederbörande departement.

Vid framställningen skall vara fogat bevis av den myndighet, som gjort framställningen, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller de villkor för verkställighet, som stadgas i första och tredje styckena av artikel 1 i ovan nämnda konvention.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till svenska, danska eller norska språket.

3 §.

I avseende å verkställigheten skall gälla vad om svensk domstols lagakraftägande dom är stadgat. Verkställigheten försiggår utan utgift för den berätti-

gade, såframt den ej skall ske i den ordning, som gäller beträffande fast egendom. Utgift, för vilken befrielse sålunda njutes, skall gäldas av allmänna medel.

Influtet belopp översändes genom rättsavdelningen eller länsstyrelsen till den myndighet, som gjort framställningen.

4 §.

Vad i denna lag stadgas om underhållsbidrag avser jämväl bidrag till förlösnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom och begravning.

5 §.

Kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivas enligt reglerna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer.

Genom denna lag upphäves vad i förordningen den 15 juni 1861 (nr 35) om verkställighet i Sverige av domar och utslag, meddelade av domstol i konungariket Danmark, finnes stadgat rörande de ämnen, som i förevarande lag avses.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 23 augusti 1929.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden BESKOW, BORELL, VON STEYERN, LINDSKOG, BISSMARK.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, anmäler ett av lagberedningen den 29 juni 1929 avgivet betänkande¹, däri under rubriken Lagberedningens förslag angående vissa internationella rättsförhållanden II sammanförts ett av särskilda delegerade uppgjort förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag, jämte motiv, samt ett inom beredningen utarbetat, likaledes av motiv åtföljt förslag till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland eller Norge.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över i lagberedningens betänkande innefattade förslag måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställa bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

¹ Statens off. utredn. 1929: 13.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 2 oktober 1929.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden STENBERG,
APPELBERG,
TISELIUS,
regeringsrådet SÖDERWALL.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 23 augusti 1929, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättade förslag till

konvention mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag och

lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland eller Norge.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av ledamoten i lagberedningen, revisionssekreteraren Erik Lind.

Lagrådet fann förslagen föranleda följande erinringar.

Konventionsförslaget.

Artikel 1.

De svenska exekutionstitlar, som enligt förslaget kunna bliva föremål för verkställighet, äro lagakraftvunnen dom och skriftlig förbindelse. Utanför konventionens tillämpningsområde komma således utslag i lagsökningsmål. Anledningen härtill beröres ej i motiven. Visserligen torde lagsökningsvägen mindre ofta anlitas för utkrävande av fordringar å underhållsbidrag, men lagsökning är dock den naturliga ordningen för ernående av exekution i fråga om de synnerligen talrika avtalen om underhåll åt barn utom äktenskap i de fall, då införsel är utesluten på grund därav, att den underhållsskyldige ej är löntagare. Då ej heller eljest något skäl torde kunna anföras för uteslutande av lagsökningsutslagen, vilka enligt svensk rätt äro i fråga om verkställbarhet jämställda med domar, hemställer lagrådet, att även dessa utslag må upptagas bland exekutionstitlar, å vilka artikel 1 skall hava avseende. I förhållande till Danmark ligger en särskild anledning att ej lämna dem utom kon-

ventionen däri, att 1861 års konvention mellan Sverige och Danmark om ömsesidig verkställighet av domar och utslag gäller även utslag i lagsökningsmål.

I samtliga de fördragsslutande staterna kunna förekomma interimistiska förordnanden om underhållsbidrag, vilka meddelas i Sverige och Finland av domstol men i Danmark och Norge i administrativ väg. I motiven uttalas nu, att nämnda förordnanden ej falla in under konventionen. Såvitt angår de svenska och finska förordnandena, kan detta möjligen anses följa av konventionens text. Vad åter beträffar de danska och norska förordnandena, ger konventionstexten icke vid handen annat än att de interimistiska besluten utan undantag äro exigibla. Denna oklarhet synes icke böra få kvarstå.

I artikelns andra stycke regleras bland annat det fall, då jämkningsbeslut, varigenom underhållsbidrag sänkts, blivit meddelat i exekutionslandet; i sådant fall kan allenast det lägre beloppet där uttagas. Har jämkningsbeslutet meddelats i annan stat, blir således enligt regeln beslutet utan verkan i exekutionslandet. Det ligger emellertid i sakens natur, att om jämkningsbeslutet tillkommit i samma stat som det ursprungliga beslutet och således verkställighet i strid mot jämkningsbeslutet ej kan ske i den staten, sådan verkställighet ej heller bör kunna vinnas i annan stat. Den, mot vilken verkställighet sökes, bör alltså i detta fall lika väl som när jämkningsbeslut meddelats i exekutionslandet kunna göra invändning mot förrättningen. Lagrådet har ansett sig böra framhålla detta, då motiven tyckas giva vid handen, att det enda fall, då ett jämkningsbeslut skall hindra verkställighet, föreligger när jämkningsbeslutet meddelats i exekutionslandet.

Artikel 2.

Det i andra stycket av denna artikel avsedda beviset från det land, som begär verkställighet, kan givetvis icke innefatta något bestyrkande av att i det land, där verkställigheten är avsedd att äga rum, ej meddelats dom eller beslut, varigenom underhållsbidrag bestämts till lägre belopp eller det blivit fastställt, att underhållsskyldighet icke föreligger. Stadgandet om bevisets innehåll torde därför böra hänföra sig icke till artikel 1 i dess helhet utan endast till artikelns första och tredje stycken.

Artikel 3.

Enligt artikelns text skall verkställighet — bortsett från exekution i fast egendom och vad därmed är likställt — försiggå utan kostnad för den berättigade. Enligt motiven är emellertid meningen den, att om genom utmätning icke erhålles tillräckligt belopp för gäldande av såväl underhållsfordringen som utmätningsekostnaden, kostnaden skall täckas i första hand och bristen gå ut över fordringen; stadgandet skall allenast innebära, att om det erhållna icke ens räcker till gäldande av hela kostnaden, återstoden av denna icke skall utkrävas av borgenären utan betalas med allmänna medel. Vad sålunda avses torde böra erhålla tydligare uttryck genom någon omformulering av konventionstexten.

Lagförslaget.

I den mån lagrådets erinringar vid konventionen beaktas, påkallas ändringar även i förevarande lag.

1 §.

Ordalagen i andra och tredje styckena av denna paragraf kunna giva anledning till antagande, att svensk exekutiv myndighet har att på samma sätt pröva såväl huruvida begärd verkställighet helt eller delvis hindras av svensk dom eller beslut, varigenom bidrag bestämts till lägre belopp eller det blivit fastställt, att bidragsskyldighet ej föreligger, som även huruvida hinder mot verkställighet möter på grund av konventionens bestämmelse, att verkställighet av tredskodom i vissa fall ej må påfordras. Detta är emellertid ej avsett. Väl skall självständig prövning ägnas hinder, som i det förra hänseendet kan förefinnas, men i det senare avseendet skall myndigheten hava att lita till det framställningen åtföljande beviset. Det skulle därför medföra ökad tydlighet, om tredje stycket, som för den svenska myndigheten ej har någon betydelse utöver vad stadgandet om nämnda bevis innehåller, finge utgå och i samband härmed i första stycket inskötes, att den verkställighet, varom där talas, skall ske i enlighet med bestämmelserna i den föreslagna lagen. Genom sistnämnda ändring bleve hänvisning lämnad även till föreskriften i 2 § om beviset.

Då bevisets utfärdare jämväl har att tillse, att å den förevarande exekutionstiteln verkställighet kan vinnas i den stat, där den tillkommit, borde tillika lämpligen ur första stycket uteslutas orden »och varå verkställighet kan vinnas i den staten».

2 §.

I anslutning till vad som anförts vid konventionens artikel 2 och då konventionen torde i stället för lagen böra citeras i andra stycket av förevarande paragraf, hemställer lagrådet om sådan ändring i detta stycke, att i det där föreskrivna beviset skall vitsordas, att de i konventionens artikel 1 första och tredje styckena stadgade villkoren för verkställighet äro uppfyllda.

3 §.

Jämlikt förevarande paragraf skall verkställighet i vårt land ske enligt här gällande lag. I vår lag saknas emellertid exekutionsbestämmelser rörande någon svensk motsvarighet till sådana beslut av administrativ myndighet, som avses i den förevarande lagen. Meningen är uppenbarligen, att dessa beslut skola verkställas lika som domstols lagakraftägande domar. Ett uttryckligt stadgande därom synes böra upptagas i förevarande paragraf.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 29 november 1929.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, frågan om godkännande av ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder angående indrivning av underhållsbidrag.

Föredraganden anför:

»Genom beslut den 16 april 1926 har Kungl. Maj:t antagit en av den norska regeringen gjord framställning om deltagande i förhandlingar med danska, finska och norska regeringarna för åstadkommande av en ordning angående indrivning i en av staterna av underhållsbidrag, som fastställts i någon av de övriga. Jämväl Danmark och Finland hava antagit den norska inbjudan.

Från svensk sida hava jämlikt Kungl. Maj:ts förordnanden i förhandlingarna deltagit lagberedningens ordförande f. d. justitierådet B. Ekeberg samt numera justitierådet A. Lindhagen och revisionssekreteraren E. Lind.

Ett under möte i Oslo år 1927 uppgjort utkast till konvention har tillställts överståthållareämbetet samt de av Kungl. Maj:ts befallningshavande, som antagits främst få att handlägga hithörande ärenden, nämligen befallningshavandena i Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Värmlands, Jämtlands och Norrbottens län, ävensom statens inspektör för fattigvård och barnavård samt utrikesdepartementets rättsavdelning, och hava från dessa myndigheter yttranden inkommit.

Såsom resultat av förhandlingarna föreligger ett av de delegerade uppgjort förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag.

Till detta förslag hava de svenska delegerade utarbetat särskilda motiv, varjämte av dem uppgjorts förslag till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland och Norge.

I alla de nordiska ländernas inre lagstiftning finnas regler om fastställande och uttagande av underhållsbidrag, som på ett verksamt sätt tillgodose de underhållsberättigades intressen. Den underhållspliktige kan emellertid genom flyttning från ett nordiskt land till ett annat undandraga sig bidragets uttagande. Utländsk dom eller annat avgörande är nämligen icke i något av de fyra länderna exekutionstitel, om ej särskild överenskommelse därom ingåtts. Mellan de nordiska länderna existerar emellertid på detta område ej någon annan överenskommelse än den år 1861 mellan Sverige och Danmark ingångna konventionen om ömsesidig verkställighet av domar och utslag, vilken omfattar också vissa underhållsbidrag; denna gör emellertid ej tillfyllest, bland annat enär avtalen om underhållsbidrag ej falla under konventionen och denna överhuvud ej avser verkställighet genom införsel. Konventionsförslaget avser nu att råda bot på missförhållandet att den underhållspliktige genom flyttning till annat nordiskt land undandraget sig skyldighetens fullgörande; var än i Norden han vistas, skall exekution kunna ske.

*Förslaget
till konvention.*

Även de, som ej äro medborgare i konventionsstat, omfattas av förslaget. En utländsk underhållsskyldig bör lika litet kunna draga sig undan som en medborgare i en nordisk stat, och är utlänningen berättigad till underhåll, bör han i förevarande avseende ej vara sämre ställd än en medborgare i något av de nordiska länderna.

Förslaget avser allenast bidrag, som ha sin grund i en civilrättslig underhållsplikt. Utanför falla sålunda kostnader för den underhållsberättigade, som det allmänna på grund av offentligträttsliga regler åsamkats. De civilrättsliga underhållsbidragen omfattas av konventionen, ändå att de fastställts före dennas ikraftträdande.

Exekutionstitlar enligt förslaget äro lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse att utgiva underhållsbidrag. (Angående interimistiska beslut och svenska lagsökningsutslag se sid. 22). Att nämnda förbindelser omfattas av förslaget är för oss av mycket stor praktisk betydelse, särskilt i vad rör bidrag till utomäktenskapliga barn; i ej mindre än 90 procent av de fall, då faderskap och därå grundad underhållsskyldighet hos oss fastställs, sker sålunda detta genom frivilligt erkännande. En förutsättning för att ett i en av konventionsstaterna träffat avtal om underhållsbidrag skall vara verkställbart i de övriga är, att verkställighet kan vinnas i den stat, där avtalet slutits. I fråga om svensk förbindelse kräves det sålunda, att stadgad form iakttagits och att förutsättningarna i övrigt för införsel äro för handen. Administrativ myndighets beslut har exigibilitet, därest det kan verkställas i det land, där det meddelats.

När fråga är om verkställighet utanför domslandet av dom eller annan exekutionstitel, är städe ett av huvudproblemen, huruvida verkställigheten skall i varje särskilt fall vara beroende på en prövning i exekutionslandet av den dömande myndighetens kompetens eller avgörandets formella riktighet och exekution således först få ske med stöd av ett beslut, som efter verkställd prövning meddelas av myndighet i detta land (exekvatur), eller om omedelbar verkställighet skall kunna ske. I regel brukar fordran på exekvatur uppställas, men

förslaget intager den motsatta ståndpunkten. Detta har berott på den nära överensställningen mellan de nordiska staternas materiella bestämmelser angående underhållsbidrag och på det ömsesidiga förtroende, som råder med avseende å dessa bestämmelser handhavande. Den intagna ståndpunkten medför minskad tidsutdräkt för sökanden och minskat besvär för exekutionslandets myndigheter.

Från regeln om exigibilitet har i förslaget stadgats det undantaget, att om genom dom eller beslut i den stat, där verkställighet sökes, bidrag är bestämt till lägre belopp eller ock är fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, verkställighet i strid häremot ej kan påfordras i den staten. Detta stadgande i dess förra del har tillkommit med hänsyn till att för närvarande ej råder full enhetlighet mellan de nordiska staternas prisnivå, arbetslöner m. m. Särskilt på grund av den i Finland i förhållande till de övriga nordiska länderna rådande lägre prisnivå understiga de bidrag, som fastställas i detta land, de belopp, som i motsvarande fall utgå i de övriga länderna. Har exempelvis, efter det bidrag till ett utomäktenskapligt barn utdömts i Finland, den underhållspliktige mannen flyttat till Sverige, kan den här rådande högre prisnivå medföra, att en höjning av bidragets belopp sker. Flyttar nu mannen tillbaka till Finland, bör ej det i Sverige fastställda högre beloppet kunna uttagas i Finland, där ett efter de finska förhållandena avpassat belopp bestämts. Det i Sverige fastställda bidraget bör däremot kunna exekveras i Danmark eller Norge; skulle emellertid i något av dessa land ett beslut om sänkning hava utverkats, kan verkställighet för det överskjutande beloppet ej ske där.

Såsom ett undantag från huvudregeln om nordisk exigibilitet har vidare upptagits en föreskrift, att om skyldigheten att utgiva bidrag till utomäktenskapligt barn eller dess moder är fastställd i stat, där den bidragspliktige ej har medborgarskap eller hemvist, verkställighet ej kan påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock, medan han uppehöll sig i landet, i behörig tid erhållit kännedom om stämningen (i Norge: föreläggandet). Att ett motsvarande förbehåll ej gjorts i vad angår övriga grupper underhållspliktiga beror på, att berörda fall äro de enda, där själva det familjerättsliga band, varå underhållsskyldigheten grundas, är föremål för tvist.

Framställning om verkställighet förmedlas av offentlig myndighet. I förslaget äro de myndigheter angivna, som äga göra och mottaga sådan framställning. Dessa myndigheter äro i Sverige utrikesdepartementets rättsavdelning eller länsstyrelse. Den myndighet, som mottager framställningen, har att tillse allenast, att den gjorts av vederbörande myndighet och att därvid fogats vederbörligt bevis.

Verkställighet sker i var stat enligt där gällande lag. Detta innebär, att verkställighet ej kan i något land ske medelst annan exekutionsform än som är känd i det landet; hos oss kan alltså verkställigheten ske genom utmätning eller införsel. Regeln innebär vidare, att verkställighet i exekutionslandet kan påfordras allenast i sådan form som där eljest kommer till användning med avseende å sådan exekutionstitel, varom fråga är. Härav följer t. ex., att ett finskt avtal om underhållsbidrag till utomäktenskapligt barn, vilket i Finland

kan verkställas genom införsel eller utmätning, hos oss kan exekveras endast genom införsel.

Enligt förslaget skall verkställighet försiggå utan utgift för den berättigade. Den förrättningskostnad, som ej kan uttagas ur utmätt egendom, gäldas sålunda i stället av exekutionslandet. Detta äger ej hos det land, varifrån verkställigheten begärts, utkräva ersättning för sina utgifter.

Sedan verkställighet skett i exekutionslandet, skall det belopp, som därvid inlutit, översändas till den myndighet, som gjort framställningen.

Enligt särskilt stadgande i förslaget avse bestämmelserna om underhållsbidrag jämväl bidrag till förlösning- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom och begravning.

På grund av gällande forumregler är det ofta ej möjligt för en i Sverige bosatt moder till barn utom äktenskap — svensk eller utländsk medborgare — att överhuvud taget få ett underhållsanspråk mot barnets fader prövat, om denne har hemvist i Norge. I sistnämnda land kan talan icke anhängiggöras, ty enligt norsk rätt skall saken handläggas vid moderns forum. Enligt svensk lag åter skall talan upptagas antingen vid svarandens — mannens — forum eller vid lägersmålsforum. Om nu mannen ej har forum här i landet och lägersmålet ej heller ägt rum här, finnes varken i Sverige eller Norge forum för upptagande av moderns talan. I de svenska gränstrakterna till Norge har nämnda förhållande, enligt vad erfarenheten utvisar, ej sällan lett till, att den svenska modern och hennes barn lämnats rättslösa. Är däremot modern bosatt i Norge men fadern i Sverige, kan bidragsplikten fastställas antingen vid moderns norska forum eller vid barnafaderns forum här i riket.

Berörda missförhållande kommer att bliva avhjälp, därest det föreliggande förslaget antages. Norges delegerade har sålunda förklarat sig ämna föreslå sådan ändring i de norska forumreglerna, att yrkande om underhållsbidrag till barn utom äktenskap eller dess moder må upptagas ej blott vid moderns eller efter hennes död barnets forum i Norge utan även — om modern eller barnet är bosatt i annan nordisk stat — vid barnafaderns norska forum. Någon föreskrift härom har ej kunnat upptagas i konventionen, som blott avser verkställighet, men den nämnda norska lagändringen är en förutsättning för Sveriges anslutning till konventionen.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det ratifikationerna utväxlats i Oslo. Envar av staterna kan i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter sex månader, sedan uppsägningen skedde.

Enligt statsrådsprotokollet den 23 augusti 1929 har lagrådets utlåtande infördrats över dels ifrågavarande konventionsförslag, dels berörda svenska lagförslag.

Lagrådet.

Lagrådet har den 2 oktober 1929 avgivit utlåtande, däri lagrådet gjort vissa smärre erinringar mot konventionsförslaget. I anledning härav har — i samband med förhandlingar, som under innevarande höst i andra ämnen ägt rum i

Köpenhamn mellan delegerade för de nordiska länderna — nu förevarande konventionsförslag varit föremål för ytterligare överläggning.

Departementschefen.

Genom det föreliggande konventionsförslaget torde stora praktiska fördelar komma att uppnås. Efter antagandet av denna konvention blir det ej längre möjligt för den underhållspliktige att genom flyttning från Sverige till Danmark, Finland eller Norge undandraga sig uttagande av ett fastställt familjerättsligt underhållsbidrag. För min del är jag beredd att tillstyrka ej blott de principer, varpå förslaget är byggt, utan ock den närmare utformning dessa principer erhållit.

Den av lagrådet vid *artikel 1* gjorda erinran beträffande interimistiska förordnanden har jag ansett böra föranleda ett tillägg, som utmärker att också svenska och finska sådana förordnanden äro exekutionstitlar enligt förslaget.

Lagrådet har vidare hemställt, att de svenska lagsökningsutslagen måtte upptagas bland de exekutionstitlar, som enligt förslaget kunna bliva föremål för verkställighet. Ehuru det torde vara av endast ringa praktisk betydelse, om lagsökningsutslagen medtagas eller icke, har jag dock — särskilt enär 1861 års konvention mellan Sverige och Danmark om ömsesidig verkställighet av domar och utslag gäller också utslag i lagsökningsärenden — ansett denna erinran böra beaktas och därför åt ovannämnda tillägg till förevarande artikel böra givas en lydelse, som omfattar ej blott de interimistiska förordnandena utan även lagsökningsutslagen.

Vad lagrådet vid *artikel 2* hemställt har iakttagits.

I anledning av lagrådets erinran vid *artikel 3* har en mindre jämkning vidtagits i artikeln.

På grund av vad nu anförts tillåter jag mig förorda, att Kungl. Maj:t godkänner konventionsförslaget i den lydelse härvid fogade bilaga¹ utvisar, vilken lydelse, enligt vad jag har anledning hoppas, bör kunna påräkna godkännande även från de andra ländernas sida. Därest Kungl. Maj:t lämnar sitt bifall till förslaget, lärers detsamma, innan ratifikation ifrågakommer, skola underställas riksdagens prövning. I enlighet med vad jag förut framhållit, torde vidare en ratifikation av konventionen från Sveriges sida förutsätta, att sådan ändring av de i Norge gällande forumreglerna kommer till stånd, att talan om underhållsbidrag till utomäktenskapligt barn eller dess moder kan föras vid barnafaderns forum. Till dessa spörsmål liksom till frågan om den lagstiftningsåtgärd, som efter vad förut sagts påkallas av en eventuell ratifikation, torde jag senare få återkomma.»

Föredraganden uppläser härefter ifrågavarande förslag till *konvention mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag* samt hemställer, att nämnda förslag måtte godkännas av Kungl. Maj:t.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

¹ Lika lydande med den vid protokollet över utrikesdepartementsärenden fogade bilagan (sid. 24).

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 november 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för justitiedepartementet beslutat godkänna upprättat förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag, hemställer ministern för utrikes ärendena, efter gemensam beredning med bemälda departementschef, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sin minister i Oslo envoyén T. Höjer att på grundval av berörda förslag med vederbörande ombud från dansk, finsk och norsk sida — under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med riksdagens samtycke — underteckna en konvention i överensstämmelse med den text, som bilaga till protokollet i detta ärende utvisar, ävensom förordna, att behörig fullmakt för Höjer skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad ministern under ovanstående punkt hemställt, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Sven Allard.

Förslag

till

Konvention

mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag.

Artikel 1.

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i en av de fördragsslutande staterna någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och varå verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran omedelbart verkställas i annan fördragsslutande stat. Detsamma skall gälla sådant i Sverige eller Finland av rätten, domaren eller överexekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom.

Är genom dom eller beslut i den stat, där verkställighet sökes, bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras i den staten.

Är skyldigheten att utgiva bidrag till barn utom äktenskap eller till sådant barns moder genom dom eller föreläggande fastställd i stat, där den bidragspliktige icke hade medborgarskap eller hemvist, kan verkställighet ej påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock, medan han uppehöll sig i landet, i behörig tid erhållit kännedom om stämningen eller föreläggandet.

Artikel 2.

Framställning om erhållande av verkställighet göres och mottages:

- i Danmark av vederbörande ministerium eller av överövrighed;
- i Finland av ministeriet för utrikesärendena;
- i Norge av vederbörande departement; samt
- i Sverige av utrikesdepartementets rättsavdelning eller av länsstyrelse.

Den myndighet, som gör framställningen, skall därvid foga bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller de i artikel 1 första och tredje styckena för verkställighet stadgade villkor.

Handling, som är avfattad på finska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till något av de andra språken.

Artikel 3.

Verkställigheten sker i varje stat enligt där gällande lag men kan, där fråga är om skriftlig förbindelse, som ej är fastställd av domstol eller administrativ myndighet, begränsas till införsel i avlöning eller vad därmed i förevarande hänseende är likställt.

Verkställigheten försiggår utan utgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning, som gäller beträffande fast egendom.
Influtet belopp översändes till den myndighet, som gjort framställningen.

Artikel 4.

Bestämmelserna om underhållsbidrag avse jämväl bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom och begravning.

Artikel 5.

Kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivras enligt reglerna i denna konvention.

Artikel 6.

Denna konvention skall ratificeras och ratifikationerna skola utväxlas i Oslo så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det ratifikationerna utväxlats.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter sex månader, sedan uppsägningen skedde.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 maj 1930.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDBIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, anmäler fråga om Islands anslutning till konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag och anför:

»På sätt framgår av statsrådsprotokollet den 29 november 1929 har Kungl. Maj:t nämnda dag med vissa ändringar godkänt ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland och Norge avgivet förslag till konvention mellan dessa länder angående indrivning av underhållsbidrag. Sedermera har förslaget i det sålunda ändrade skicket godkänts av de övriga ländernas regeringar. Vis- sa med förslaget sammanhängande frågor äro emellertid avsedda att regleras vid konventionens undertecknande, varom underhandlingar för närvarande pågå.

Såsom jag under nästföregående punkt i protokollet vid behandling av frågan om Islands anslutning till konventionen innehållande internationellt privat- rättsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap nämnt, har danska beskickningen i Stockholm i en den 30 maj 1930 dagtecknad skrivelse till ministern för utrikes ärendena — under åberopande av ett av särskilda delegerade upprättat protokoll i ämnet, vilket härvid torde få fogas såsom bilaga — framställt förfrågan, huruvida den svenska regeringen medgäve, att Island anslöte sig jämväl till konventionen angående underhållsbidrag. För egen del har jag redan förklarat mig hysa samma uppfattning som de delegerade, att det vore en fördel, om Islands anslutning till konventionerna kunde vinnas redan från början. I formellt hänseende föranledes av Islands tillträde till konventionen angående underhållsbidrag ej annan ändring i denna än att Island upptages i rubriken näst efter Finland och att artikel 2 erhåller den lydelse, som angives i nyssnämnda av de delegerade upprättade protokoll. I förslaget till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland eller Norge bör Island upptagas näst efter Finland dels i rubriken, dels i 1 § första stycket. Därest icke 1 § tredje stycket skall i enlighet med lag-

rådets hemställan utgå — ett spørsmål vartill jag vid ett senare tillfälle torde få återkomma — böra i detta stycke orden 'i Danmark eller Finland' utbytas mot: 'i Danmark, Finland eller Island'. I 2 § tillfogas näst efter orden 'i Finland, av ministeriet för utrikesärendena'; en ny rad, så lydande: 'om bidraget fastställts i Island, av justitieministeriet; samt'. Sista stycket av denna paragraf erhåller följande lydelse: 'Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till svenska, danska eller norska språket.'»

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över de sålunda angivna ändringsförslagen måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

Protokoll.

Sedan av delegerade för Danmark, Finland, Norge och Sverige förslag uppgjorts till två konventioner mellan nämnda länder, den ena innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, och den andra angående indrivning av underhållsbidrag, har Islands regering, i syfte att möjliggöra Islands anslutning till dessa konventioner, anmodat Islands representant vid de förhandlingar, som pågå mellan nämnda fem länder angående verkställighet av vissa domar, kommittered Krabbe, att i samband med dessa förhandlingar lämna en redogörelse för den isländska lagstiftningen i de ämnen, som beröras av nämnda konventioner, och har en sådan redogörelse jämväl givits vid de förhandlingar, som ägt rum i Stockholm den 28 april—9 maj 1930. Därvid har upplysts, att rättsförhållandena angående äktenskap, förmynderskap och underhållsbidrag i Island äro reglerade genom nyare lagstiftning — framförallt lag den 27 juni 1921 om äktenskaps ingående och upplösning, lag den 20 juni 1923 om äktenskaps rättsverkningar, lag den 14 november 1917 om myndighet samt lag den 27 juni 1921 om föräldrar och barn utom äktenskap — vilka lagar bygga på gemensamma nordiska rättsprinciper. Någon lagstiftning om adoption finnes icke, men den administrativa praxis, som på detta område utbildat sig, vilar på samma grunder som den danska adoptionslagstiftningen. Vidare har upplysts, att Danmarks regering på förhand förklarat sig ej hava någon erinran att göra mot Islands anslutning till konventionerna.

Undertecknad Krabbe ävensom övriga undertecknade, ombud för Danmark, Finland, Norge och Sverige vid de förhandlingar, som lett till berörda konventionsförslag, hava med hänsyn till den rättslikhet, som enligt det nyss sagda finnes mellan lagstiftningen på förevarande områden i Island och de övriga nordiska länderna, funnit hinder ej möta för Islands anslutning till konventionerna.

Denna anslutning torde ej föranleda andra ändringar i dessa än att

- 1) Island upptages i konventionernas ingresser;
- 2) * — — —; samt
- 3) att artikel 2 i konventionen angående indrivning av underhållsbidrag i nedan angivna delar erhåller följande ändrade lydelse:
 - »Framställning — — — mottages:
 - i Danmark — — — överövrighet;
 - i Finland — — — utrikesärendena;
 - i Island av justitieministeriet;
 - i Norge — — — departement; samt
 - i Sverige — — — länsstyrelse.
 - Den myndighet — — — villkor.

* Här beröres en fråga, som är avsedd att regleras vid äktenskapskonventionens undertecknande, varom underhandlingar för närvarande pågå.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.»

Då Islands anslutning till konventionerna således föranleder allenast obetydliga jämkningar i dessa samt något uppskov av praktisk betydelse med konventionernas undertecknande följaktligen ej behöver inträda, därest Islands anslutning kommer till stånd redan från början, få undertecknade förorda, att en blivande framställning i detta syfte från Islands regering måtte vinna bifall av de övriga regeringarna.

Stockholm den 9 maj 1930.

V. Bentzon.

Schröder.

Aage Svendsen.

F. Grönvall.

Jon. Krabbe.

E. Alten.

Birger Ekeberg.

Erik Lind.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 28 augusti 1930.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden STENBERG,
APPELBERG,
TISELIUS,
regeringsrådet SÖDERWALL.

Genom beslut den 29 november 1929 hade Kungl. Maj:t godkänt ett vid statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för nämnda dag fogat förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag.

Sedan härefter isländska regeringen gjort framställning om Islands anslutning till konventionen, vilken icke ännu undertecknats, hade förslag framlagts till de ändringar, som av Islands tillträde påkallades i konventionsförslaget ävensom i ett med anledning av Sveriges anslutning till konventionen utarbetat förslag till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland eller Norge.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 30 maj 1930, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över nämnda ändringsförslag.

Detta ärende föredrogs nu inför lagrådet av ledamoten i lagberedningen, revisionssekreteraren Erik Lind.

Lagrådet — som med hänsyn till den mellan Island och Sverige bestående rättslikheten på ifrågavarande område fann hinder icke böra möta mot Islands anslutning till konventionen — lämnade de i remissen avsedda ändringsförslagen utan anmärkning.

Remisshandlingarna skulle fogas vid detta protokoll.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementetsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 12 september 1930.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, VON STOCKENSTRÖM, GYLLENSWÄRD,
LARSSON, HOLMBÄCK, ÖSTERBERG.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, anmäler, efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, lagrådets den 28 augusti 1930 avgivna utlåtande i den till lagrådet den 30 maj 1930 hänskjutna frågan om Islands anslutning till den föreslagna konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag.

Efter redogörelse för utlåtandet hemställer föredraganden, att Kungl. Maj:t måtte dels medgiva, att Island ansluter sig till konventionen, dels godkänna att i anledning härav de i statsrådsprotokollet berörda den 30 maj 1930 omförmälda ändringar vidtagas i konventionsförslaget.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

*Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 12 september 1930.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, VON STOCKENSTRÖM, GYLLENSWÄRD,
LARSSON, HOLMBÄCK, ÖSTERBERG.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för justitiedepartementet medgivit, att Island anslöte sig till den föreslagna konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge angående indrivning av underhållsbidrag, ävensom godkänt, att i anledning därav de ändringar vidtogos i konventionsförslaget, som äro angivna i statsrådsprotokollet den 30 maj 1930, hemställer tillförordnade departementschefen statsrådet Gyllenswärd, efter gemensam beredning med förstbemälde departementschef, att Kungl. Maj:t måtte med ändring av sitt den 29 november 1929 i ärendet givna bemyndigande dels bemyndiga sin minister i Oslo envoyén T. Höjer att på grundval av berörda förslag med vederbörande ombud från dansk, finsk, isländsk och norsk sida — under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med riksdagens samtycke — underteckna en konvention i överensstämmelse med den text, vilken såsom bilaga fogats till protokollet över utrikesdepartementsärenden den 29 november 1929, med iakttagande dock av förenämnda ändringar, dels förordna, att behörig fullmakt för Höjer skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad under ovanstående punkt hemställts, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:
M. Hallenborg.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde:

»Enligt statsrådsprotokollet den 29 november 1929 har Kungl. Maj:t med vissa ändringar godkänt ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder angående indrivning av underhållsbidrag. Kungl. Maj:t har därefter den 12 september 1930 dels medgivit, att Island anslöte sig till konventionen, dels godkänt att i anledning därav de i statsrådsprotokollet den 30 maj 1930 omförmälda ändringar vidtoges i konventionsförslaget. Förslaget i det sålunda ändrade skicket har godkänts jämväl av de övriga ländernas regeringar och den 10 februari 1931 i Oslo av regeringarnas befullmäktigade ombud undertecknats att såsom konvention gälla mellan nämnda länder.

Beträffande en särskild punkt i konventionen må det tillåtas mig att anföra följande. Enligt andra stycket av konventionens artikel 2 skall den myndighet, som gör framställning om verkställighet, vid framställningen föga bevis, att den exekutionstitel, som åberopas, uppfyller de villkor för verkställighet, som stadgas i konventionen. Den norska regeringen har i en av Norges härvarande minister ingiven, den 4 februari 1930 dagtecknad skrivelse meddelat, att det från norsk sida förutsattes, att vid konventionens undertecknande genom noteväxling komme att fastslås, att Norge för sitt vidkommande önskade, att omförmälda bevis lämnades i form av ett bevis angående de villkor, som i varje särskilt fall komme i betraktande. Några liknande önskemål hava ej framställts från Danmark, Island eller Finland. Från dessa länders sida möter alltså ej hinder för erhållande av verkställighet med stöd av bevis, som inskränka sig till att, i överensstämmelse med konventionstextens lydelse, helt allmänt fastställa, att villkoren för verkställighet äro uppfyllda. För min del anser jag, liksom de svenska delegerade, att från svensk sida krav på mera detaljerade bevis ej bör uppställas. Ett sådant krav lärer ej tjäna annat syfte

än att för exekutionslandets myndigheter möjliggöra en kontroll däröver, att vederbörande utländska myndighet vid bevisets utfärdande haft sin uppmärksamhet riktad på var och en av de i konventionen uppställda förutsättningarna för exekution. Något behov torde emellertid ej föreligga av särskild kontroll däröver, att konventionens föga komplicerade regler bliva vederbörligen iakttagna av de myndigheter i grannländerna, som enligt konventionen hava sig anförtrott att utfärda ifrågavarande bevis, utan bevisen böra även i en sådan allmän avfattning, som förut nämnts, kunna med fullt förtroende godtagas av exekutionslandets myndigheter. I anledning av ovanberörda från norsk sida framställda önskemål har Kungl. Maj:t emellertid ansett sig böra tillmötesgå det norska önskemålet. Genom noteväxling mellan Sverige och Norge har sålunda i samband med konventionens undertecknande fastslagits, att svenska regeringen, i vad rör exekution i Norge, samtycker till att av svensk myndighet utfärdade bevis, som avses i konventionens artikel 2 andra stycket, skola innehålla uppgift om, vilka av de i artikel 1, första och tredje styckena, för verkställighet stadgade villkor i varje särskilt fall komma i betraktande, ävensom bestyrkande av att dessa villkor äro uppfyllda. På nyss angivna skäl åter böra bevisen, i vad rör exekution i de övriga länderna, erhålla den kortare avfattningen. Denna avfattning bör förty iakttagas av de svenska myndigheterna vid utfärdande av bevis för erhållande av verkställighet i Danmark, Island eller Finland. När ansökan göres från Danmark, Finland, Island eller Norge om exekution här i riket, böra jämväl bevis avfattade på sistnämnda sätt godtagas av våra myndigheter.

Sedan Sveriges minister i Oslo i ett memorandum till norska utrikesministern erinrat, att ratifikation av konventionen från Sveriges sida förutsätter sådan ändring av de norska forumreglerna, att yrkande om underhållsbidrag till barn utom äktenskap eller till dess moder må upptagas ej blott vid moderns eller efter hennes död barnets forum i Norge utan även — om modern eller barnet är bosatt i annan nordisk stat — vid barnafaderns norska forum, har i förutnämnda från norsk sida avlätna note meddelats, att proposition om lagändring av nyss angivna innebörd kommer att framläggas.

Samtidigt med konventionens undertecknande har vidare Sveriges minister i Köpenhamn tillställt danska utrikesministern ett memorandum med förfrågan, huruvida danska regeringen hade någon erinran mot att senast vid ratificeringen av konventionen genom noteväxling eller i annan form träffades överenskommelse med svenska regeringen därom, att konventionen den 25 april 1861 om ömsesidig verkställighet av domar och utslag meddelade i Sverige eller Danmark skall, såvitt rör ämnen, som avses i nu förevarande konvention, upphöra att gälla den dag sistnämnda konvention träder i kraft; och har danska regeringen förklarat sig ej hava något att erinra häremot.

Såsom statsrådsprotokollet den 29 november 1929 utvisar, skall konventionen, innan ratifikation från Sveriges sida ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. I samband härmed torde jämväl böra komma under bedömande spörsmålet om de lagstiftningsåtgärder, vilka för Sveriges del påkallas av en ratifikation av konventionen. Jag tillåter mig sålunda nu anmäla

lagrådets den 2 oktober 1929 avgivna utlåtande i vad rör det den 23 augusti 1929 till lagrådet remitterade förslaget till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland eller Norge. De i statsrådsprotokollet den 29 november 1929 berörda ändringar, som i anledning av vad lagrådet anmärkt mot konventionsförslaget vidtagits i detta, hava föranlett motsvarande ändringar i nyssnämnda lagförslag. Lagrådets erinringar i övrigt mot 1—3 §§ i lagförslaget hava iakttagits, i samband varmed vissa jämkningar av formell natur verkställts. Jag har ock att anmäla, att lagrådet i utlåtandet den 28 augusti 1930 angående frågan om Islands anslutning till konventionen lämnat utan anmärkning de i statsrådsprotokollet den 30 maj 1930 omförmälda, av Islands anslutning betingade ändringar i samma lagförslag.

Då, såsom förut nämnts, de bevis, som av de svenska myndigheterna utfärdas angående förhandenvaron av villkoren för verkställighet, skola vara av olika innehåll, allt efter som exekutionen skall ske i Norge eller i något av de övriga länderna, men uttryck häråt ej lämpligen lärer böra givas i den svenska indrivningslagen, torde det bliva nödvändigt att, till komplettering av föreskriften i 2 § om bevisens innehåll, i administrativ väg giva närmare föreskrifter om bevisens beskaffenhet vid dels verkställighet i Norge, dels verkställighet i något av de övriga länderna. Till upplysning för dem, som önska här i landet göra framställning om erhållande av verkställighet i Danmark, Finland, Island eller Norge, bör vidare i administrativ väg uppgift lämnas, till vilken svensk myndighet framställningen skall göras, varjämte i samma ordning bör, till ledning för de svenska myndigheterna, mera detaljerat än i konventionen kunnat ske, fastslås, vilka av grannländernas myndigheter äro behöriga att göra och mottaga framställning om erhållande av verkställighet. Dessa frågor torde framdeles få underställas Kungl. Maj:ts prövning.»

Föredraganden hemställer därefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition dels äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konvention, dels, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga förutnämnda lagförslag i dess omarbetade skick.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.